

ע"פ 6165/16 - יעקב כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6165/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: יעקב כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
מיום 19.07.2016 בת"פ 1057-05-15

תאריך הישיבה: כ"ג בתמוז התשע"ז (17.07.2017)

בשם המערער: עו"ד תמי אולמן
בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול
בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר - 50 חודש, ועונש פסילת רישיון הנהיגה - 24 חודש, שנגזרו על המערער בבית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 1057-05-15, כבוד השופט כ' סעב).

עמוד 1

המערער הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן שכולל ארבעה אישומים. על פי האישום הראשון, המערער החזיק, שלא לצריכה עצמית, בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של כ-48 גרם, וסחר בו. לפי האישום השני, הוא תיווך בין סוכן לבין הנאשם האחר בתיק לצורך סחר בסם בכמות של כ-48 גרם. על פי האישום השלישי, המערער תיווך בין סוכן לבין אחר לצורך ביצוע סחר בסם מסוג קוקאין בכמות של כ-50 גרם. לפי האישום הרביעי, המערער החזיק בביתו סם מסוג קוקאין בכמות של כ-0.6 גרם שלא לצריכה עצמית. בנוסף לעונש המאסר ופסילת הרישיון, נגזרו על המערער עונשי מאסר על תנאי וקנס.

2. הסניגורית הדגישה בפנינו ארבעה נימוקים להקלה בעונש. הנימוק הראשון, כי מדרג העונשים בין המערער לבין הנאשם האחר אינו משקף את החומרה היתרה הטמונה בעבירות שביצע הנאשם האחר, בהשוואה לאלה שעבר המערער. הנימוק השני, כי המערער זקוק לרישיון נהיגה כדי לפרנס את משפחתו. השלישי עניינו בנסיבות הקשות של משפחת המערער - אביו חולה ואמו חלתה גם כן. אף אשתו חלתה לאחרונה. המערער הוא אב לחמש בנות, ביניהן האחת בת 18 והאחרת בת 12. הרביעי, תסקירו החיובי של המערער, אשר לעמדת הסניגורית, לא קיבל משקל ראוי לעניין העונש.

3. בית משפט זה קבע, ושב וקבע, כי נגע הסמים פושה בארצנו ומתפשט בכל פינות החברה. כך, למשתמשים בסם, שבהמשך נופלים קורבן להתמכרותם, וכך לאלה שאינם משתמשים בסם, האזרחים מן השורה, אשר חשופים לפגיעה ברכושם בשל תעשיית הסמים. הענישה חייבת להיות קשה וברורה במטרה להרתיע את המערער בפועל ואחרים בכוח. כדי לעמוד על עקרון ההלימה, יש להתאים את העונש לחומרת המעשים שנמדדת בבחינת אופי העבירה, סוג הסם וכמותו.

בענייננו, המערער היה מעורב בעבירות שונות של סחר ותיווך לסחר של סם קוקאין בכמות מצטברת של כ-150 גרם. זוהי כמות ממשית. יש לזכור כי על פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), החזקת סם מסוג קוקאין בכמות העולה על 0.3 גרם יוצרת חזקה שהסם אינו לשימוש עצמי. משמע, כמות הסם שעולה מהעבירות שביצע המערער הינה פי כ-500 מהכמות המוגדרת בפקודה כסם לצריכה עצמית. בראיה זו, העונש שהושת על המערער אינו חמור. באשר לנאשם האחר, בית המשפט קיבל את עמדת הסניגוריה שאשמתו רבה יותר, אך בהינתן שנגזרו עליו 70 חודשי מאסר, נראה כי הפער בענישה בין המערער לנאשם האחר נשמר כראוי.

אכן יש נימוקים לקולא. אין למערער הרשעות קודמות; הוא הודה בכתב האישום המתוקן; ומצבו האישי והמשפחתי מורכב. ברם, עניינים אלה נלקחו בחשבון בגזר הדין (ראו למשל סעיף 54 וסעיף 71 לגזר הדין). יתרה מזאת, מטבעה של עבירת הסחר בסם קשה בכמות ממשית, מתבקש כי נתוני העבירה הם שיעמדו במרכז הבמה בעת גזירת העונש. באשר לעונש פסילת הרישיון, הפקודה מסמיכה את בית המשפט לעשות שימוש בכלי זה. זהו כלי ענישה יעיל במאמץ ההרתעה, ועולה כי המערער נעזר ברכב כדי לבצע חלק מן העבירות.

תסקיר שירות המבחן אכן חיובי והמערער מתקדם בתהליך השיקומי. יש לקוות כי יתמיד בו לטובתו, לטובת משפחתו, ולטובת החברה. בכל מקרה ומבלי לקבוע מסמרות, עניין זה, ככל שיהיה רלוונטי, מתאים יותר לדיון בענייניו של המערער שעשוי להתקיים בבוא העת בפני ועדת השחרורים. זאת, מבלי לקבוע עמדה, שכן התמונה המלאה לא הוצגה בפנינו.

4. סוף דבר - הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה בתמוז התשע"ז (19.7.2017).

שופטת

שופט

שופט
